

Цікавим є дослідження, через соціальне опитування, яке охоплювало декілька соціальних прошарків та різні вікові групи населення міста Запоріжжя. 31% опитуваних відповіли, що саме факт покращення медичних послуг буде найбільш впливовим на їхній вибір. За ці соціальні ініціативи турботу про молодь та піклування про екологію рідного краю, турботу про навколишній стан природи проголосували відповідно 17% та 25% опитуваних. 13% опитуваних не змогли чітко визначити найбільш корисні та цікаві для суспільства соціальні програми. Це свідчить про недостатню інформованість населення щодо питання соціалізації бізнесу [1]. На основі проведеного дослідження можна зробити висновок, яким соціальним ініціативам фірми мають надавати перевагу.

Крім того, ЗМІ повинні більше висвітлювати проблему соціальної відповідальності в Україні, приділяти більше уваги цій темі. Доречно хоч раз на місяць проводити в прямому ефірі не політичні дебати, а розбір якості товарів чи послуг великих фірм (що мають відомі бренди), особливо у сфері харчової продукції. Декілька таких програм з щирим висловлюванням людей, примусять бізнесменів дбати про якість, адже супермаркети не гарантують якість, оскільки є тільки посередниками.

Важливо надати податкові пільги фірмам, які вносять кошти на розвиток соціальних програм суспільства, займаються меценатством чи доброчинністю. Ввести регулярну публікацію рейтингу компаній, що займаються соціальними програмами, щоквартально, та паралельно публікувати рейтинг компаній, що нехтують цими програмами. Рейтинг повинні вести структури незалежні від будь-якого впливу держави чи бізнесу.

Ми вважаємо, що соціальна відповідальність бізнесу стане для України невід'ємною рисою ринкових відносин.

Література

1. Аделькин Ф. Результаты исследования социальной ответственности украинского бизнеса. К.:Блакить. -2005. – 349 с.
2. Рамазанов А. Концепція корпоративної соціальної відповідальності // Проблеми теорії та практики управління, 2007.- С. 38–46.

Долгіх І.В., студ. гр. ОА-14

Науковий керівник: к.е.н., доц. Бугайова М.В.

Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ

За сучасних умов розвитку ринкових відносин інтелектуальна робота, спеціальні знання і комунікації стають факторами досягнення результативності управлінських інформаційних технологій, створення

доданої вартості, конкурентоспроможності, ефективності виробництва. Практика показує, що при стрімкому зростанні глобальної конкуренції, заснованої на створенні наукоємних продуктів, інтелектуальний потенціал стає ключовим ресурсом розвитку. Ефективне його використання за таких умов є найважливішою конкурентною перевагою підприємств, а в кінцевому результаті, конкурентною перевагою національної економіки.

Розвиток інтелектуального потенціалу пов'язаний, перш за все, із діяльністю людини, її творчістю, самовдосконаленням, конкурентоспроможністю та бажанням працювати. Зокрема, на ознаки та діяльність української молоді впливає низка факторів, що відображається на розвитку потенціалу в цілому. Криза, нестача робочих місць - зумовлює необхідність проведення ефективної політики підтримки майбутніх поколінь в розкритті своїх здібностей.

Вища освіта – є базовим носієм, що вносить вирішальний вклад у формування інтелектуального потенціалу нації, який, у свою чергу, суттєво впливає на перспективи інноваційного розвитку країни та молоді. Хоча шлях до створення кваліфікаційних кадрів надзвичайно довгий та тернистий, адже лежить через підготовку та освоєння матеріалу для подальшого життя. Сама тенденція національної економіки для багатьох країн світу є складним завданням, через те, що на меті стоїть завдання до створення стимулювання індивідуальної кар'єрної перспективи за допомогою сучасної системи освіти.

Якщо розкривати економічну систему з точки зору високорозвинених держав світу, то як шлях розвитку інтелектуального потенціалу, з розвинутими розумовими, аналітичними здібностями, умінням своєчасно реагувати на актуальні світові тенденції розвитку, з високим рівнем самоорганізації, самоконтролю та моральності. Інтелектуальна молодь визначає конкурентоспроможність систем економіки, і підпорядковуються, як основа багатства народу і є вирішальним ресурсом розвитку. Ефективність використання високорозвиненої молоді визначає розвиток країни на економічному рівні. Процес формування соціально-економічного добробуту залежить від створення необхідних умов знань, ідей та інформації, науково-технічного прогресу, від здатності національних інституцій продуктивно їх засвоювати. На даний момент, Україна ще має достатньо вагомий науково-технічний кадровий потенціал. Хоча, через перелік політичних, економічних, соціальних проблем вже втратила приблизно третину потенціалу науки і продовжує втрачати. Відсутність уваги, яку має забезпечувати уряд країни для збереження та відновлення наукового потенціалу України, призвела до зменшення майже на 60% молодого наукового персоналу [1].

Статистика свідчить, що за останні роки для роботи за кордоном виїхали десятки тисяч молодих науковців, які потрапили під вплив зниження оплати праці, погіршення умов існування, незатребуваністю результатів наукової діяльності, що призводить до втрат кваліфікованих кадрів [2].

Причини, що базуються на наявному занепаді українського потенціалу, пов'язані із міграцією інтелектуальної молоді, яка обирає кращі умови функціонування, дослідження і розробки технічного процесу, матеріальної бази існування. Однією із провідних ланок міграції є пошук інформаційного забезпечення теоретичних розробок, досліджень, що зможе забезпечити права власності на продуктивність інтелектуальної праці, комфортніших побутових умов, прав та політичних свобод, порівняно з тим, що відбувається на сучасному стані [3].

Ситуація, що зумовлена інтелектуальним потенціалом української молоді вимагає розробки шляхів стабілізації соціальних явищ, забезпечення якісної підготовки кадрів та державотворчих процесів. Рішення держави можливі лише на підставі комплексного, та системного аналізу існуючої ситуації, науково обґрунтованого соціального прогнозу можливих наслідків.

Пропонуємо розглядати, українську молодь, як активну ланку і стратегічний ресурс розвитку країни. Важливо зосередитися на пошуку нових проектів, технологій, комплексних рішень у сфері інтелектуального потенціалу молоді та активно вводити зміни на базі законодавства про покращення умов реалізації молодих фахівців. Необхідно докласти зусилля для впровадження концепції розвитку інноваційних технологій, що безумовно пов'язано зі створенням функціональних підсистем, організаційних структур для налагодження професійної діяльності майбутніх поколінь [4].

Узагальнюючи наукові дослідження провідних українських та зарубіжних вчених, визначаємо особливості та передумови формування інтелектуального потенціалу молоді, серед яких:

- 1) перехід в промислово розвинутих країнах від стратегії техноцентризму (підприємницька стратегія, що акцентує увагу на новітні технології і розглядає робочу силу лише як елемент витрат виробництва) до антропоцентризму – нової моделі розвитку і використання людських ресурсів, що орієнтується на висококваліфіковану, ініціативну робочу силу, інтегровану в систему виробництва і безперервно підвищувальний рівень знань та кваліфікації;

- 2) перетворення людини одночасно в мету, засіб і умову відтворювального процесу;

- 3) стимулювання інноваційної діяльності як державою, так і самими підприємствами своїх працівників до винахідницької діяльності;

- 4) необхідність здійснення безперервних інноваційних процесів й освоєння нової продукції вимагає безперервного нарощування інтелектуального потенціалу;

- 5) створення сучасних складних систем виробництва продукції та надання послуг вимагає інтеграції як знань, що відносяться до різних сфер інновацій, так і різних особистих точок зору працівників;

- 6) необхідність належного і ефективного правового забезпечення інтелектуальної діяльності;

7) забезпечення одержання прибутку від інтелектуальної діяльності вимагає вкладення інвестицій в її організацію і особливо в реалізацію досягнутих результатів.

Література

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Світовий банк. «Розподіл ризиків і внутрішньої міграції» [Електронний ресурс]. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <https://openknowledge.worldbank.org/discover?query=migration>.
3. Соціологічне опитування сімей міжнародних трудових мігрантів у межах проекту Open Society Institute.– Higher Education Support Program. – Project Wealth, Poverty and Life Satisfaction in Transition Societies, 2013.
4. Ловицький О.С. Молодь України як основа інноваційного розвитку [Електронний ресурс] / О.С. Ловицький – Режим доступу до ресурсу: http://www.experts.in.ua/baza/analitic/index.php?ELEMENT_ID=41454.

Драган Ю.Ю., студ. гр. ЕП-15м, Аманов М., студ. гр. ЕП-12
Науковий керівник: к.т.н., доц. Чумаченко О.С.
Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

РИЗИК ВІДКРИТТЯ ПІДПРИЄМСТВА МАЛОГО БІЗНЕСУ

В розвинених країнах світу частка малого і середнього бізнесу в ВВП становить більше 50%. В Європі та США малий і середній бізнес дає 24% патентів у сотні галузей науки та промисловості, які швидко розвиваються [1]. В Україні частка малого і середнього бізнесу в ВВП становить 5-6%, а основні види діяльності – це торгівля, сфера послуг (ремонтні роботи, перукарські послуги, кафе, ремісництво, будівельний малий бізнес) [2].

На своєму шляху власник будь-якого бізнесу стикається з великою кількістю проблем різного масштабу. Торгівля одягом і його виробництво у власному пошивочному цеху суттєво відрізняються: в другому випадку не просто враховують заробітну плату персоналу, оренду приміщення і витрати на закупівлю продукції, а працюють з цілим спектром витрат. До вкладень, пов'язаних з відкриттям виробництва, відносять оренду складських приміщень, оренду приміщень для роботи, що відповідає нормам і стандартам техніки безпеки, наймання більшої кількості співробітників, що забезпечують роботу по пошиттю, розвантаженню, доставці товару. Організація власної фірми виробничого характеру не тільки більш затратна, але й трудомістка з юридичного боку. Крім відповідальності, яку власник несе за своєчасну виплату заробітної плати, сплату податків і забезпечення колективу відповідним приміщенням, необхідно ще враховувати пакет обов'язкових страхових послуг, підтримувати санітарні норми, вибрати складське приміщення і робочий цех, по відповідних критеріях.